

a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM. MEGJELENIK VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. *alá küldendő.*	Pest, márcz. 14. 1869. 10. szám.	Gyüjtöknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

KI A VIVÁT?

„Borszem Jankó“ e vagy „Ludas Matyi?“

Tisztelt polgártársak! Közelget **április eleje** a prenumeratió határnapja, midőn szabadon választhattok a humorisztikus lapok között.

Tisztelt választók! Jelenleg két kandidátus néz egymással farkas szemmet, az egyik **jobboldali**, a másik pedig **baloldali**! Egyik Borszem Jankó a kormány jelöltje! Másik **Ludas Matyi** a nép kegyeltje!

Borszem Jankó arisztokrata; **Ludas Matyi** pedig demokrata!

Borszem Jankó mellett nagyban foly a **vesztegetés**.. (a titkos alapból); neki tehát könnyü **traktálni**.. (bezzeg, traktál is gorombasággal minden becsületes hazafit); — de Ludas Matyinak csak nem akarja küldeni Bismark azokat a **porosz tallérokat**, sem Gorcsakoff, azokat a **muszka rubeleket**.. (prenumeratió fejében).

Kedves testvérek!!! a kik a delegátiót, accist, stemplit, trafikot, kvótát is finánczos **vivmány**nak tartják, csak maradjanak a Borszem Jankó pártján, mert azokat Ludas Matyi nem **képviselheti**. Kiknek pedig az elszámlált közösügyes csemegék nem izlenek, azokat szükségtelen bővebben capacitálnom, hogy kire **Matyira** adják **szavazatjukat,** mert azok habár Kuhn közös hadminister dupla kartácscsal, Wenckheim belügyér pedig egy-egy királyi biztossal fenyegetné is őket mégis a Ludas Matyira prenumerálnának.

Pest, 1869. márt. **15.**

„LUDAS MATYI,“

E számhoz van mellékelve: a „Ludas Matyi“ és a „Nép Szava“ előfizetési felhivása.

Egy kis photografia a jobboldali jelöltekről.

Forr a világ szerte széjjel,
Fényes nappal, sötét éjjel,
Pompás uri palotákban...
Fokhagyma szagu csárdákban.

Urak szegénynyel keverve,
Soknak a feje beverve,
Némelyike rézfokossal..
Másiké szóval... okossal.

Az kezet fog, itt ez csókol,
Ott egy gróf a népnek bókol.
Sok aranyos bársony mente
Magát a ködmönhez fente.

Máskor azt mondják „a paraszt
Hunczut mihelyt csak egy araszt.“
Most azt mondja a sok redves:
„Polgártárs,“ és pedig... „kedves.“

Néznek jobbra, vágnak balra...
Csalogatnak husra halra;
Némelyiknek meg a horga,
Ki vetve egy hordó borba.

Ide jobbra! ne előre!
Itt csurog a pompás lőre.
Borban van az igazság is...
(Borban bizony a gazság is!)

Igy lesz, ugy lesz, mind azt mondja...
A népre most nagy a gondja,
De ha törébe megejti:
Akkor ismét elfelejti.

Szól most áhitattal bölcsen...
Fölér az országos bölcsel,
De ha ott ül majd a széken
Mint a stokfis hallgat szépen.

Most „lázitó“ a baloldal,
Ne tartsatok a bolonddal...
Mi megyünk az ország házba,
(Majd mi tőlünk estek lázba!)

Ugy megállunk mint a Mátra!
Vagy haladunk békén hátra,
Boldog lesz az ország népe!
Ha lesz jó szavazó gépe.

Jár a kortes szerte széjjel,
Fényes nappal, sötét éjjel...
Ugy iszik a nép mint a csap...
S voksoláskor balra át csap.

Kondor Marczi.

Eredeti levelek.

IX.

Ides komám Matyi!

Na hiszen olvastam megint egy hét alatt annyit, hogy szinte bele meredt a nyakam csigája, oszt még se tudom hát hogy miképen áll már a világ sorja, mert egyik tinta pocsékló ujságiró csak a másikra öltegeti a nyelvét, meg hummi hijába valósággal körmölnek tele egy olyan nagylevelü ujságot, mint egy látakaró pokrócz, oszt azt kivánják hogy lakjik jól véle a ki azt olvassa.

Egye meg a tatár a dógukat, hiszen ne veszekedjik nekem egymással, hanem irja meg azt:

hogy ütik i már a nimetet?

meg hogy mikor lesz már ideharza Kossuth Lajos ides apánk?

mikor házasodnak meg a pápista papok? példát vehetnének a márjaczeli plebánustól, a ki ott épen az igazi szüz Mária tőszomszédságában megházasodott.

Aztán mikor rójjuk le már azt a quotát a mivel a nimetnek tartozunk? ládd i pajtás az ilyeneket szeretném én tudni . . nem pedig hogy minden mesgye végire vasutat épitnek már.

Hej pajtás csak azt mondom én paraszt füvel arra a vasutra, hogy nem szeretem ha olyan erősen szoritják. Csak olyan a pajtás! mintha megraknák az országot cserepárral meg vasas nimettel. Azt mondják hogy az a vasut kell a kereskedésre? Tudod e pajtás harmad éve, mikor a burkus megakart látogatni bennünket a hortobágyon, akkor herczeg azt mondták még az utasoknak is hogy kusti... most kell a vasut a katonának s hétről hétre el volt zárva más ordináré ember előtt. Én csak a mondó vagyok czimbora, hogy katona ut az, meglásd csak ha egy kis csetépaté ütne kiugy jönne menne rajta a sok katona mint az Orbán lelke a radnai templomban.

Karakán Marczi,
gulyás bojtár.

Üdvözlet Borsszem Jankóhoz.

Ugyan ágravaló Borsszemtelen Jankó!
Van-e még szemérmed, mit tőled a bankó
Mind egy szikráig már ki nem váltott volna?
Van-e oly hazafi! a ki meg ne róna?

Becsületed ma még kóser Andrásinál,
Hizlaló gazdádnál, ki subventionál.
De ha ő megbukik, drágalátos Jankó!
Biz isten elfogy az alkotmányos bankó.

Karakán Marczi.

NYILT KÉRDÉSEK.

I.

Az ország bölcséhez:

Mondja meg nekem azt a hon bölcse! a nyögös nyügös közösügyes alkotmány melyik §-ában gyökeredzik azon vivmány! hogy egy magyar iró polgárt, kinek nincs egyébb vétke, minthogy magyar-magyar és nem osztrákmagyar, az igazságügy miniszter csakugy sic volo sic jubeo Bach módra..rablók és zsiványok illetőségi helyére fegyintézetbe transferálhatna?

II.

Horváth igazságügyminiszter ő Excellentiájához:

Mit gondol Excellentiád! vajjon nem jó lenne e ezt a pesti öszves ellenzéket legalább a választások megtörténteig velem együtt Siberia... akarom mondani a váczi fegyintézetbe deportálni? igy bizonyos lenne ám a kormány győzelme a Teréz, József és Ferenczvárosban is... különben elhegedülte szent Ciril, a csizmadiák védszentje!

III.

A hazai jogtudósokhoz:

Mondják meg azt nekem hazám juris doktorai! ha egy irodalmi iparost ki évenkint 40—50 ezer forintot forgat hazafias vállalataiban, — valaki, ha bár igazságügyminiszter legyen is — az által akar tönkre tenni, hogy válalatai helyéről csupa privát passióból erőszakkal eltávolittatja, ki fogja megfizetni az ily jogtalanságból eredett károkat.... az igazságügyminiszter-e? a kormány-e? vagy pedig a nagyharang???

Deák Ferencz fátuma.

Azt mondják, hogy a vén zenész
Mindennap felejt egy nótát,
S nem ösmer saját müvére,
Mit egykor maga kompónált.

Deákot is — a hon bölcsét, —
Pedig minő kár érette!
De tagadhatlan igazság,
Ily szomorú végzet érte.

Hatvanegyben még a hazát
„Függetlennek“ dektarálta,
Öt évvel később ugyan azt
„Tartománynyá“ degradálta.

Hatvanegyben az alkotmány
S alapzatán egyenest állt,
Öt év mulva a közösügy
Hinárjába bele sétált.

És a mint igy jellemében
Egyenesből kétté görbült,
Erkölcsi magas alakja
Szánandóan alátörpült“

Papirrágó.

Papramorgó.

Geduli superintendenshez annyira ragaszkodnak saját hivei, hogy felkérték egész reverentiával, miszerint ne menjen többé az országgyülésre, maradjon odahaza és kapálgassa az ur szölőit.

Persze a hivek főtisztelendő ur helyett baloldali követet akartak az országgyülésre küldeni, ezért marasztják olyan nagyon otthon.

EMLÉKIRAT

azon minister albumába, ki azt állitá, hogy ha valaki tiz veréb közül nyolczat lelő, — egy sem marad ott.

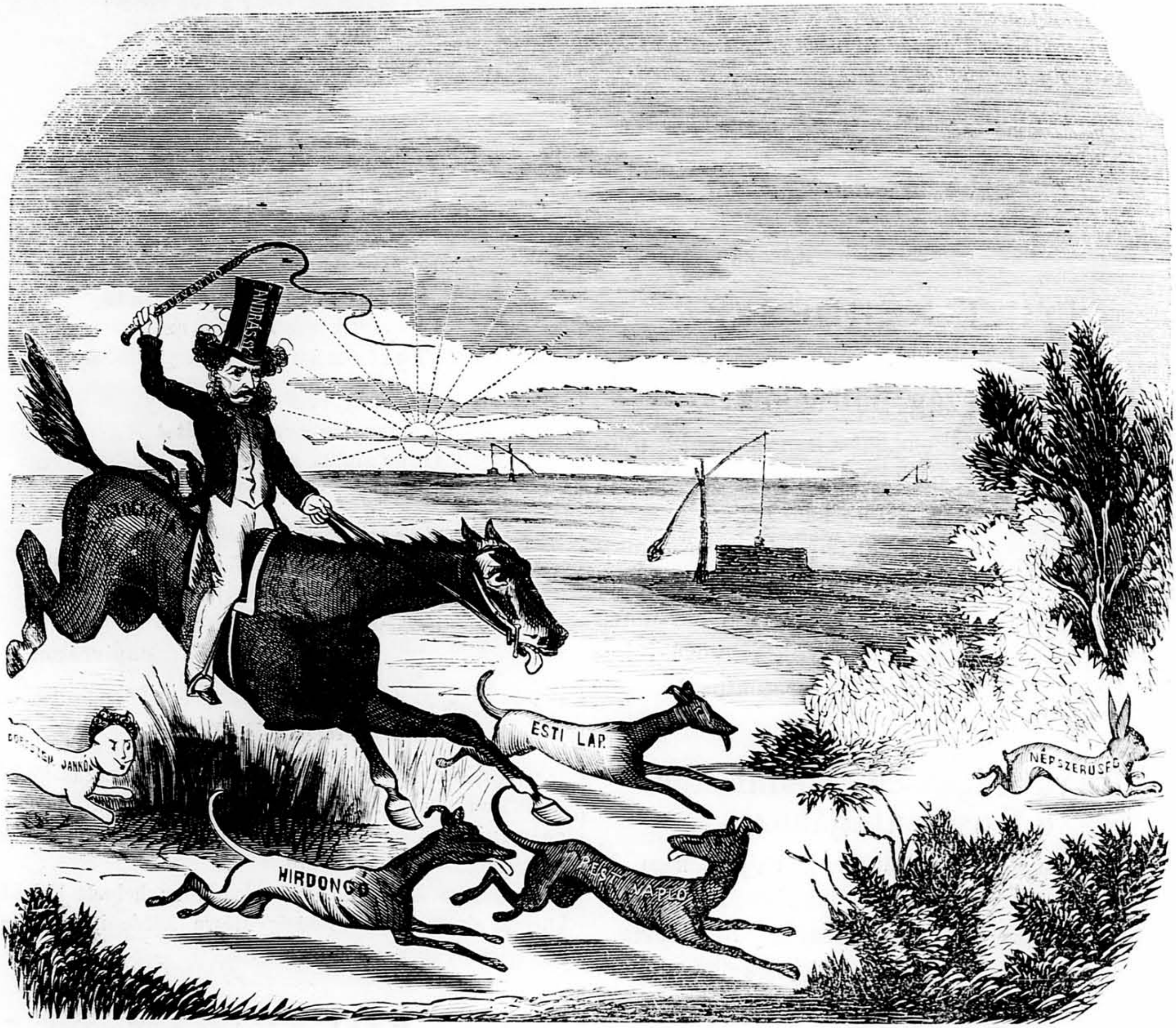
A háztető gerinczérül
Hol tiz veréb rakáson ül.
A vadász ha nyolczat le lő,
„Élve marad tán még kettő“?

De ha a nemzet szent joga
Egyre-másra mind feladva . . .
Miniszter úr azt mondja meg?
Mi marad meg a nemzetnek?

Megmaradnak a sok terhek
Mint közösügyi verebek,
Miket hogyha mind lelőne
Miniszter úr, — nagy jót tenne!

Papirrágó.

Egy megkésett sport-kép.

Verebesi ő excellentiája is keserüen kezdi már tapasztalni azon közmondás igazságát, hogy: „a mely kutyát bottal ütnek a nyul után, eb eszik annak a fogtából.

Fricskák.

A párbajnak eddig egészen ismeretlen nemét fedezték fel H. Böszörményben.

Ugyan is a deákpárti jelölt nyilatkozatot irt a jobboldal védelmére. Ezt aztán Margitai Dezsö egy kemény „szózat"-tal parirozta vissza.

De már itt tiszteljük az ellenfelet is, mert az ilyen fegyver sokkal becsületesebb, mint az, mikor a jelöltek bent a kényelmes pamlagon szivarozgatnak, kinnt pedig a leitatott választók agybafőbe verik egymást s meglehet egy nyomorult köpenyforgató miatt.

Az Esti lap a megyéket okozza, hogy visszaélések történnek a választásoknál, (mintha a kinevezéseknél nem történnének sokkal nagyobb visszaélések.)

Alkalmasint azt akarja sejtetni ö estisége, hogy a kormány leakarja bontani ezen ezredéves védbastyákat a megyék tisztviselöinek választhatási jogát; — oda mutat az is, hogy a nép által választott tisztviselők is többnyire a kormány mellett dolgoznak. Ha ugy lenne, bizony gonoszul lenne, de biztositjuk a megyei tisztürakat, hogy akkor is lesz még egy utolsó restauratio, a midőn azok, kik saját talpuk alól az alapot oly hévvel és készséggel kirugják: ebrudon fognak kidobattatódni.

A féltett csirkék.

Osztrákia : (kétségbeesve) szomszéd, szomszéd uram ! jöjjön hamar, mingyárt elviszi most csirkéimet a hélya.
Lui szomszéd : ne féljen szomszéd asszony ! mig én itt vagyok majd lepuffantom én azt a héjját, ha csirke pecsenyére fáj a foga.

A tokaji kálomista papot a deákpárt hivatalvesztéssel fenyegeti, ha jobb utra nem tér a baloldalról, de biz a tiszteletes kijelentette hogy ha olajba főzik is nem lesz köpenyforgató senki kedveért.

Ebből csak az. a tanuság, hogy ha bár akadt is már egypár dolegátyus kálomista szentatyus, de még nem veszett el az a faj, a melyik hajdan a gályát huzta inkább, mint sem hitét megtagadta volna.

A királyi biztos Pécsett is feltetette hát már nyuszt prémes kalapját.

De már igy just csak azért is Irányi lesz a képviselő !

Gróf Forgács Antal Losonczon eddig már 31,000 frtot forgácsolt el etetés itatás és megvesztegetésre, s ugy biztatja magát, hogy ezen nemes czélra még 100,000 frt áll készen, mert ő a muszkavezető minden áron hoffähiggé akarja magát rehabilitálni. De nem is azért akarja magát megválasztatni, hogy az országgyülésen mulasson, — hanem kilátása van a berlini követségre, s ha minden vagyonába kerül is — mint mondja — ezt a marha! népet magának még is megveszi ?

Na Losoncz ! kinálkozik a koncz ... légy marha!! egy forgácsért.

KORTES-DALOK.

Az abonyi követ-választó kerület dala.

Ad notam: (Elmennék én katonának).

Az abonyi kerületben
Minden honfi ébren legyen.
Fontos idő e mostani,
Követet kell választani.

Ezernyolczszáz hatvanötben
Választott képviselőnkben...
Nem volt haszon, sem köszönet
Pártolta a közös ügyet.

Ezt a szennyet le kell mosnunk,
Balpártira kell szavaznunk.
Ne higyjünk az ámitóknak,
Semmiféle csábitóknak.

Máriásyt válasszuk hát,
Nem pártolja ez a kvótát;
Ellent mond a közös ügynek,
Mint egy megtestesült bűnnek.

Védi a had- s pénzügyünket,
Jogainkat, törvényinket;
De nem védi a trafikot,
Stemplit, akczizt, százalékot.

Tudja ő! hogy mi a bajunk,
Azért csak ő rá szavazzunk.
S hangoztassuk jobbra-balra:
Éljen **Máriásy Béla!**

A fügedi kerület választási dala.

Kossuth Lajos azt üzente,
Nagy munka vár a nemzetre,
Vissza kell vivni a jogot
A mit Deák feláldozott.
Éljen a haza!

Előre nézzünk ne hátra!
Igaz ember kell a gátra...
Magyar ruhában magyar sziv...
Ki honához halálig hiv:
Éjlen **Almásy!**

A fügedi kerületbe...
Deákpárti nem jöhet be.
Negyvennyolcz a mi jelszavunk
Azért élünk azért halunk.
Éljen **Almásy!**

A székesfehérvári ellenzékiek kordesdala.

A ki a nép szabadságát szereti,
Az *Schvarcz Gyula* lobogóját követi,
A nép szava Isten szava minekünk:
Senki más mint Schvarcz Gyula a követünk.

Szavazatunk meg nem veszi a potya,
Ugy folyjon bár, mint a Duna, a bora,
Ő tudja csak, hol és mi fáj minekünk:
A nép fia Schvarcz Gyula a követünk!

Föl Fehérvár derék népe föl magyar,
Velünk tartson ki igaz honfit akar,
Kossuth Lajos azt üzeni minekünk:
Senki más mint Schvarcz Gyula a követünk.

A lövői választó-kerület dala

(Sopron megyében.)

Nemzeti szin zászló leng a toronyban,
A ki magyar csak a baloldalon van.
Rajta tehát honfiak! polgártársak!
Legyünk szóban, legyünk tettben bajtársak!

Azt válasszuk meg követnek, a ki volt,
Ne legyen rajtunk semmi szeny, semmi folt;
Thalabér Lajos legyen a követünk.
Ő reá mi most is büszkék lehetünk.

Lássátok a közös ügyes alkotmány,
Nem egyéb mint ördögi egy találmány...
Ördögi, mert megöli a nemzetet...
Nyakunkba vet sok ezer deficitet.

Honvédelmünk is igen rosz lábon áll,
Honvédsergünk mindössze egy generál,
Egy generál! meg maga a hadügyér —
Elmondhatjuk, hogy biz e semmit se ér.

Adónkból ha eddig hátralék maradt,
Exequáltak, nem járt utánna kamat;
De most ha az adószedő kiizent:
Azonnal jár adónk után a perczent.

Mit Bach és Smerling kivívni nem tudott,
Mert a nemzet józanságán megbukott, —
Azt kivitte Deák s a majoritás..
Mely tettével nemzetünknek mély sirt ás.

Állítsuk meg e munkában a kezét . .
Hozzuk helyre kificzamodott eszét.
Vegyük ki a kormánygyeplőt kezéből:
Hogy ne üzzön csufot tovább a népből.

Baloldalit válaszszunk hát polgárok!
Kik itatnak ne hallgassatok rájok.
Thalabér Lajos legyen a követünk!
Ő reá igazán büszkék lehetünk!

Az ugodi választó kerület dala

(Veszprém megyében).

Oly követet választunk mi
Ki nem tud köpenyt forgatni.
Marad állandóan balnak
S nem bókol a jobboldalnak.

Nem kell nekünk grófi követ,
Ki váltogatja az elvet.
Ki azt pártolta már elébb:
A ki ellen mostan fellép.

Noha fát s rétet nem kapunk,
Azért mi még sem habozunk.
Nagy Ignácz lesz a követünk.
Igy mentjük meg becsületünk.

A székelyhidi választó-kerületben.

Dallam: (Az alispán kalapomra rózsát tett).

Ki van tüzve Kovrik Artur zászlója,
Polgártársak sorakozzunk alája . .
Ezernyolczszáz negyvennyolcz a jelszava;
Ki van mondva ebben az ország java.

Kossuth Lajos szelleme lakik benne,
Hivebb követ ő nála hát ki lenne?
Készültsége bátorsága kitünő . .
Ki lehetne méltóbb követünk mint ő?

Tiszta, szilárd és erős a jelleme,
Ez az ő szép és kiváló érdeme;
Elveitől el sem tér ugy segéljen . .
Kovrik Artur mint követünk hát éljen.

Kortes adomák.

Móron 150 frt adóságot csináltak a deákpárti kortesek egy korcsmában, a nép megitta a potyabort és mégis balpárti maradt.

Most már a contó a jelölt által nem akar kifizettetődni semmi m ó d o n.

Miskolczon a deákpárt értekezletre hiván öszve párthiveit, ezt falragaszokban kivánȧ tudtul adni, melyet a helyiség kapujára szándékozott kiragasztani. A meghivó igy szólott: „I t t e n a h á t u l s ó o s z t á l y m a i n a p o n s z e r v e z e t i i n t é z k e d é s v é g e t t a d e á k p á r t h i v e i n e k r e n d e l k e z é s ü k r e á l l."

Ezen czédulát átadták felragasztás végett a házmesternek, ki történetesen csizmadia is egyszersmind. Be is csirizelte a mester s készül, hogy felragaszsza, addig tehát letevé egy székre. Azonban egyik böbeszédü suszter barátja betödött hozzá s a nélkül, hogy kinálást várt volna, leült ugyanazon székre, melyre a czédula volt téve. Denique addig diskurálgatott a két barát a szilvorium mellett, hogy a csizmadia is elfelejtkezett a hirdetésről, a suszter pedig nem tudva mire ült s igy aztán mikorra a két barát elvált egymástól a czédula oda ragadt a suszter kimondhatatlanjának hátulsó arczához s igy járta azzal be jól felpálinkázott fővel az egész várost, (mert a pityókos ember szeret járni kelni) s igy adta tudtul a baloldali hivek roppant kaczaja között, hogy a h á t u l s ó r é s z r e n d e l k e z é s é r e á l l a d e á k p á r t i a k n a k s z e r v e z e t i é r t e k e z l e t v é g e t t.

Jól bepakolt a d.-szekcsői kupaktanács a jobboldali jelölt Michájlovits halából és borából, s midőn aztán a nép Henszlmann Imre ellenzéki jelölt lobogóját felakarta tüzni a falu házára, torka szakadtából kiabálák az érdemes tanács pityókos tagjai: „n e m k e l l a b a l o l d a l, . . . n e m k e l l a b a l o l d a l.

A nép aztán ezt kiabálá vissza: t u d j u k h o g y n e m k e l l k e n d t e k n e k a b a l o l d a l, h a n e m c s a k a h a l o l d a l"!

T á v s ü r g ö n y ö k.

Szent-Lőrinczen az itató párt pandurjai éji lesre álltak és egy baloldali ügyvédet orozva megtámadván, földre tiporták s holtra verték.

A rendőrei ez utonállást hivatalos buzgóságból követték el.

Székes-Fehérvá:on egy pápista pap feszülettel jár házról házra s a názáreti Jézusra kéri a hiveket, hogy a Deákpártra szavazzanak, mert különben kiesik a világ feneke.

A balpártiak kormánybiztost kérnek, hogy e bomlott pátert a bolondok házába vitesse.

A macska és a forró kása

a gyöngyös-pataji kerület választóinak mulattatására.

Politikai diskurszus.

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: No szomszéd megkezdődött a harcz. Eddig négy Deák és négy baloldali követ választatott meg.

Iczik : Thodja khend Mihály ghazda! én nem khivánok thübbet csak hogy a pharitás szerint haladjanak és egyhenlü számu khüvet legyen mind a khét pártból, mert ha igy lesz, a bhalpárt snurhbartja hegyével is ledüfi az ugorkha fárul a khurmány pártot.

Mihály : Hallotta e szomszéd, azon hirre hogy a Jókai bankra egy milliót irtak alá, Gorove zsidóvá akar lenni a Terézvárosban.

Iczik : Mindhiába Mihály ghazda! ha a Herrn von Gorové a fülit khörül metélteti is, mert mégis Jukhai lesz a khüvet.

Czigány postás.

Patakközinek : „Girbicz Pista" ki nem jöhet, mert bedugtuk a ... kosárba.

Szentandrásinak : A jobboldali hymnust közlendjük.

Takáts Kustár Jósefnek : Ha polgártárs elmaradt számért reclamál, tessék azt **nyilt levélben** tenni, igy nem kell érette 10 krt fizetnünk.

Csik Péter tanitó urnak : A Ludas Matyi nem bukott meg, hanem csak meg akarják buktatni s czélt is érnek ellenei ha némely tisztelt előfizetők nem tanusitanak iránta egy kis türelmet.

Többeknek : Ilyenforma alá rásu reclamatiókat is kapunk : V. L. vagy M... P...ez s ez a szám megküldését kéri.

Jelentjük egész tisztelettel, hogy az ilyen felszólalásoknak eleget nem tehetünk .. miután annak felkeresésére, hogy ki az a V. L. vagy M. P... a kiadó hivatalnak nincs ideje.

Török Jánosnak, Szolnokon : Előfizetése mart. april és május hónapokra van bejegyezve. Előbbeni teljes számokkal nem szolgálhatunk.

Rajzoló : **Blumberg.**] Felelős szerkesztő : **BÉNYEI ISTVÁN.** Kiadó-laptulajdonos : **MÉSZÁROS KÁROLY.** [Metsző : **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában arany kéz-utcza Szentkirályi-féle ház.